compoſitionis cauſa
Prima ꝯpoſitio eſt ꝯpoſita ex materia et forma. ſed ꝯpoſitio
ſecunda eſt accidens ⁊ ſubiecti
¶ Sequūtur auto. ij. libri de generatione ariſtotelis
Elemēta actiua ⁊ paſſiua ſunt ad inuicē cū ſubiecto
Calidū eſt qđ ꝯgregat omogenia in q̄ntū omogenia. i.
q̄ ſunt eiuſdē generis ⁊ ſegregat entrogenia. i. q̄ ſunt diuerſi ge
neris. Frigidū eſt qđ ꝯgregat tā eutrogenia q̄ȝ omogenia. hu
midū eſt qđ male eſt determinabile termino ꝓprio: bñ tñ ter
minabile termino alieno: Siccū eſt qđ bñ eſt terminabile ter
mino proprio: male aūt termino alieno
Calidum ⁊ frigidū humidū ⁊ ſiccū ſunt prime q̄litates elemē
toꝝ ad quas omnes alie reducuntur.
Quatuor ſūt elemēta. ſcꝫ terra q̄ ē frigida ⁊ ſicca: aq̄ q̄ ē frigida
⁊ hūida. aer eſt calidꝰ ⁊ humidꝰ. ⁊ ignis q̄ ē calidꝰ ⁊ ſiccus.
In hñtiꝰ ſymbolū. i. ſilitudinē facilis ē trāſitꝰ. i. trāſmutatio
facilꝰ eſt vnū trāſmutare q̄ȝ multa Flāma eſt fumꝰ ardēs
Infinita ptrāſire eſt impoſſibile [vno tm̄
Neceſſe eſt corpa mixta pſe ſtare ex elemētis omnibꝰ ⁊ nō ex
Ex eiſdem ſumus ⁊ nutrimur
Materia eſt cā quare aliqua poſſunt eſſe
Ignis eſt contrarius aque ⁊ aer terre.
Materie eſt pati: agere vero alicuiꝰ potentie ſcꝫ forme
Ignis ſine ſupiori agente qđ eſt celū deteriꝰ agit q̄ȝ organuꝫ
artificis ſine artifice
Motus ſolis ⁊ alioꝝ planetaruꝫ in obliquo circulo eſt cā ge
nerationis ⁊ corruptionis reꝝ inferioꝝ.
Contrarioꝝ ꝯtrarie ſunt cauſe
Idem manens idem ſemp aptum natum eſt facere idem
Generatio ⁊ corruptio ſunt perpetua.
Adueniente ſole aīalia redibūt recedente vero peribunt.
Vita ⁊ tempꝰ vniuſcuiuſq̄ȝ numeꝝ hꝫ et menſuratur circa pe
riodo. i. certa reuolutione ⁊ menſura.
Natura ſp deſiderat qđ melius eſt.
Melius eſt eſſe q̄ȝ non eſſe [a primo principio.
Impoſſibile eſt oīa manere ideꝫ numero ꝓpter longe diſtare

Generatio ⁊ coꝛruptio perpetuantur circulariter: et non ſcḋm rectitudinem
Quoꝝ ſubſtãtia deperit non redeunt eodem numero ſed ſpẽ
¶ Cõmen. Concauũ oꝛbis lune eſt quaſi foꝛma ignis
Tꝑa anni circulariter currũt ꝓpter motũ ſolis circularem
¶ Incipiũt auto. ſuꝑ primũ librum metheoꝛoꝛum
Mundus ↄſtat ex quatuoꝛ elementis.
Totꝰ mũdus ſenſibilis ↄtiguꝰ eſt latiõibꝰ ſuꝑioꝛibꝰ celi ſenſibilis vt inde tota eius virtus gubernetur
Motꝰ celi eſt ꝑpetuꝰ. Motꝰ celi ē primꝰ oĩm motuũ ĩferioꝝ
Coꝛpa celeſtia motu ſuo generant caloꝛẽ in iſtis inferioꝛibus ipa tñ nõ recipiũt ꝑegrinas impſſiões. qꝛ calefieri nõ pñt
Aer ⁊ ignis mouent̃ circulariter
¶ Cõmen. Non eſt ſtella ſed eſt q̃dam impreſſio aeris
¶ Sequũtur auto. ſcḋi libri metheoꝛoꝛum ariſtotelis.
Quum ↄgelant̃ nubes fit nix: ſꝫ cũ vapoꝛ ↄgelat̃ fit pluuia: cũ aũt ↄgelat̃ pruina fit grando
Interioꝛa terre ⁊ etiã aĩaliũ in eſtate ſunt frigida ⁊ in hyeme ſunt calida.
Contrariũ circũſtãs ſuũ ↄtrariũ foꝛtificat ipſum ꝑ antipariſtaſim. i. ꝑ reſiſtentiam
Dulce ꝓpter leuitatẽ fert̃ ſurſum. ſed ſalſuꝫ ꝓpter grauitatẽ ſubtus manet. ⁊ ergo aq̃ pluuialis dulcis eſt: maris aũt ſalſa
¶ Sequũtur auto. iij. libri metheoꝛꝝ ariſtotelis
Humidũ nõ eſt ſine ſicco: nec ſiccũ ſine humido.
Naque magis fluũt de nocte q̃ꝫ de die
Uentus eſt vapoꝛ terreus aeris ſuꝑioꝛa trancendens eũ percutiendo ⁊ foꝛtiter impellens.
Motus terre cauſat̃ ex vapoꝛe in terra incluſo
Tonitruꝰ fit ex vapoꝛe igneo in vẽtre nubis incluſo q̃ cũ ventrẽ nubis exire dꝫ ipm violẽter rũpit ⁊ ſtrepitũ facit ſiue ſonũ
¶ Sequũtur auto. iiij. libri metheoꝛoꝛum ariſtotelis.
Qualitates prime elemẽtoꝝ ſunt q̃tuoꝛ: inter q̃s due ſunt actiue. ſ. frigidũ ⁊ calidũ: due ṽo paſſiue. ſ. hũidũ ⁊ ſiccũ
Putrefactio eſt vltima reſolutio
Omnia elementa putreſiunt preter ignis
Oppoſitoꝛum oppoſite ſunt cauſe